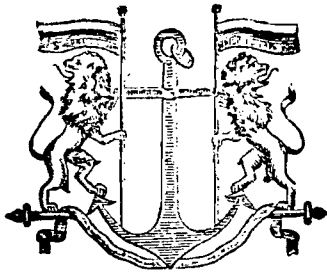

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣседа,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

РѢШЕНИЕ

№ 168.

Взето отъ Варненский Градско-Общинский Съвѣтъ въ за-
сѣданието му на 21-й Априлий 1895 год.

Г-нъ Кмета събщи, че по свѣденіята, които се иматъ отъ частни лица въ Общинското Управление и отъ направената справка отъ г-на Градский Инженеръ С. Ставриди въ мѣстното Комендантско Управление, се констатира, че за построяване казарма за войската отъ мѣстний гарнизонъ, военнитѣ власти безъ званieto на Общината, и безъ даже косвенно поне да содиратъ мнението ѝ, като пряма и неоспорима собственица, сж опредѣлили отъ Общинскитѣ правни мѣста къмъ лозята, отсамъ английскитѣ гробища, до находящата се тамъ табия, на разстояние около 200 метра отъ града и 10—15 метра отъ Евксиноградский пѣтъ (ул. „6 Септемврий“) нуждното за тая цѣль мѣсто.

Съвѣта като взе прѣдъ видъ: 1) Че цѣльта, гонима съ вдиганieto отъ сегашното мѣсто казармитѣ и премѣстванieto имъ отвънъ града е исключително, за да бжджтъ не въ населената частъ на града и въ съответствующе на назначенieto имъ мѣсто; 2) Че съ опредѣленieto за това, казаното мѣсто, тая цѣль не се достига, тъй като съ бързото нараствание на населенieto, а слѣдователно и необходимостта отъ разширението на града, за което, по причина нуждата отъ мѣста за живѣлица, и тая година се отпустиж къмъ тая страна,—единственната за това разширение,—още единъ цѣль кварталъ и че най-много слѣдъ 10 години, ако не по рано, тая, казарма ще остане пакъ вървѣдъ града, въ какъвто случай, ако въ дѣйствителность, съ премѣстванieto сегашнитѣ казарми, се гови прѣдмѣтната цѣль, по слѣдната, както се спомѣна, не се достига; 3) Че страната къмъ която е опредѣлено да се построи помѣнатата казарма е единственната най-хубава и весела мѣстность за развлеченie и расходка на населенieto отъ града, и че съ построяванieto тамъ казарма това ѝ назначенie се отнема, а съ това и удоволствието което тя доставя на Варненци; 4) Че спорѣдъ плана на бжджщий градски паркъ изработенъ прѣди три години отъ Общината, значителна частъ отъ тѣзи мѣстность влиза въ тоя паркъ; 5) Че по мѣстоположенieto си това мѣсто ни най-малко не съответствува за опредѣлената цѣль—обстоятелство признато много по-рано отъ военнитѣ власти, компетентни и свѣдущи въ дѣлото лица, които, за тая цѣль сж опредѣлили мѣстото отзадъ новостроящата се Държавна Болница на Франгенский пѣтъ, до лозята въ тая страна—единственното и най-подходяще, както по мѣстоположенieto си, така и въобще въ всѣко отношение за казаната цѣль; 6) Че той (Съвѣта), водимъ отъ тия съображенія, като прѣдставителъ на града Варна и защитникъ

на неговитѣ интереси, по никакъвъ начинъ не може да се съгласи да отстжи казаното мѣсто за казарма, и като стоанинъ, въ кръга на закона, на общинскитѣ имоти, освенъ опредѣленото по-рано отъ военнитѣ власти мѣсто, означено въ светний още тогава за него планъ, не може да отстжи друго, и то, разбира се, срѣщу слѣдуемата му се стойность, рѣши: 1) Да се съобщи на надлѣжнитѣ военни власти, че мѣстото, което тѣ сж опредѣлили отсамъ английскитѣ гробища на 10—15 метра разстояние отъ Евксиноградский пѣтъ, за построяване казарма, Общината не може да имъ отстжи и че за тая цѣль тя е съгласна да имъ даде мѣстото отзадъ Държавната Болница при Франгенский пѣтъ, току до лозята въ тая мѣстность, слѣдъ като разбира се военнитѣ власти направятъ своето по установенний рѣдъ прѣдложение за нуждното пространство отъ това мѣсто и за цѣната му.

2) Ако военнитѣ власти настояватъ и слѣдъ съобщенieto това му рѣшенie, за същото мѣсто и почнатъ работитѣ по построяванieto казармата, упълномощава Кмета или прѣдвѣренно отъ него лице, съдебномъ образомъ да спрѣ и недопуска по никакъвъ начинъ построяванieto на тая казарма върху това мѣсто — неоспорима собственичость на гр. Варна.

Изводъ отъ Рѣшенията на Варнен. Град.-Общ. Съвѣтъ.

13 АПРИЛИЙ 1895 год.

143) Отъ 15 того до 15 Юний н. г. хлѣба, приготвяемъ за проданъ въ градъ Варна, да се продава по слѣдующитѣ цѣни:

I качество (бѣлъ хлѣбъ): 1 хлѣбъ отъ 1125 грама за 20 ст.

II качество (черъ хлѣбъ): 1 хлѣбъ отъ 1290 грама за 20 ст.

144) Да се свадятъ съ крѣпостенъ актъ Хр. Василевъ и съпругата му Домна за отстженото имъ градско мѣсто въ V уч. на града, като за длѣжимата имъ на Общината сума отъ 140 л. за същото мѣсто се вземе отъ тѣхъ полица съ 6 мѣсеченъ срокъ, подписана отъ двамата порѣчителни.

145) Да се платятъ отъ Общ. касса (100) лева—израсходвани по погрѣбенieto на покойния град. общ. санитаренъ приставъ Ст. Вълкановъ.

146) Удобрява се протокола на Общ. Управление за отдаванieto по доброволно съгласие на Г. Занетовъ за 189 лева направата на два шкафа за Град. Общ. Библиотека.

147) Удобрява се протокола на Общ. Комиссия отъ 19 Януарий н. г. и разрѣшава се на Общ. Управление до 19 Юний т. г. да доставя нуждний за Общинска потрѣба дървенъ материалъ отъ г. Ах. Бинджанъ по прѣдложенieto отъ него, намалѣни цѣни.

148) Удобрява се протокола на Общ. Управление за отдаване подъ наемъ за прѣзъ н. г. Б. Мехмедову

град. праздно мѣсто отъ 43 кв. метра при „Ташъ-кюпрю“ за 50 л.

149) Удобрява се протокола на Общ. Управление за отдаване за прѣзъ н. г. П. Нейкову градския сборъ отъ акционитѣ търгове за прѣдложената отъ него сума 500 лева.

150) Отмѣнява се рѣшението на Съвѣта отъ 1894 год., № 401, по чистението улицитѣ на града, което и за напредъ да се извършва отъ Общ. Управление по същия редъ.

151) Мостоветѣ по Евксиноградския пътъ до лозята „Кукуча“ и „Траката“ да се направятъ така, щото всичката дъждовна вода, която се стича отъ съседнитѣ лозя, да минава свободно подъ тѣхъ.

151) Прошението на Бр. Стефанови — да имъ се позволи да построжатъ здание върху мѣстото на къщата имъ въ III уч. № 24—да се остави безъ послѣдствие.

153) Да се прѣгледатъ къщата на Георги, Варвара и др. С. Георгиеви, отъ една техническа комиссия, назначена отъ Кмета, и ако се укаже не здраво зданието, да ѝ се опрѣдѣли стойността.

154) Прошението на Янаки Стоичковъ, да му се отстъпи за още 2 год. град. дюкянъ въ I уч. № 277 по досегашния наемъ, да се остави безъ послѣдствие.

155) Да се назначатъ отъ 1-й Май т. г. още четворица нощни град. вардачи, съ заплата, каквато получаватъ другитѣ.

156) Заявлението на д-ръ А. Ксантовъ, повѣренникъ на Агалиди, за да се заплати на послѣдния за отчужденото му прѣди 13 год. праздно мѣсто по 20 л. за кв. метръ, вмѣсто по 10 лева, съгласно рѣшение № 399—94 год. да се остави безъ послѣдствие.

157) Градската грамада въ мѣстността „Ваяларъ“, отъ 1795 кв. метра, съставляюща въ настояще време нераздѣлна частъ отъ лозето на Т. Димитровъ, да се отстъпи на послѣдния за 80 лева, който да се снабди и съ крѣпостенъ актъ.

158) Да се приеме до 31 Декемврий т. г. за град. санитаренъ лѣкаръ д-ръ Д. М. Гжабовъ безъ заплата, съгласно заявлението му.

159) Тарифата на хотелитѣ въ градъ Варна да се окачва на видно мѣсто въ помѣщенията на послѣднитѣ, за знание отъ всѣкой посѣтителъ, споредъ както е изложена въ настоящето рѣшение:

I. Хотелъ „В. Търново“, за едно денонощие:

- 1) за едно лѣгло въ горния етажъ, съ освѣтление въ стаята 1 л. — ст.
- 2) За цѣла стая на всѣко лѣгло въ нея 1 л. —
- 3) За отопление (печка или мангалъ) 50 ст.

II Хотелъ „Орелъ“, сжщо:

- 1) За едно лѣгло, горѣ 1 л. —
- 2) „ „ „ долу 50 ст.
- 3) „ „ „ долу 20 „
- 4) „ една цѣла стая, за всѣко лѣгло по 1 л. —
- 5) „ отопление 50 ст.

III. „Хотелъ Комерсиалъ“, сжщо:

- 1) За едно лѣгло въ № 3 и 4 л. 3 — ст.
- отопление — 60 „
- освѣтление — 50 „
- 2) За едно лѣгло въ № 1 и 2, 5—10 „ 2 —
- отопление (веднѣжъ) — 50 „
- освѣтление — 50 „
- 3) За едно лѣгло въ No. No. 17—24 л. 1 50 ст.
- отопление (веднѣжъ) — 50 „
- освѣтление — 40 „
- 4) За едно лѣгло № № 11—16 1 — „
- отопление (веднѣжъ) — 40 „
- освѣтление — 30 „

IV. Хотелъ „Русия“, сжщо:

- 1) За едно лѣгло въ първитѣ н-ра . л. 4 — ст.
- 2) За стая съ двѣ лѣгла „ 6 — „

- отопление „ 1 — „
- освѣтление — 50 „
- 3) За едно лѣгло въ вторитѣ н-ра . „ 2 50 „
- отопление — 60 „
- освѣтление — 30 „

V. Хотелъ „Империалъ“, сжщо:

- 1) За стая № 1-й л. 6 — ст.
- 2) „ „ „ 2-й „ 3 — „
- 3) За стаятѣ № № 3—6 и 8-й по „ 6 — „

VI. Хотелъ „Пловдивъ“, сжщо:

- 1) За едно лѣгло, въ № № 4 и 6 . л. 1 50 ст.
- отопление — 50 „
- освѣтление — 30 „
- 2) За едно лѣгло въ № № 1, 2, 5, 8, 9, 12, 13 и 14 л. 1 — „
- отопление (веднѣжъ) — 50 „
- освѣтление — 20 „

VII. Хотелъ „България“, сжщо:

- 1) За едно лѣгло, горѣ л. 1 — ст.
- „ отопление — 50 „
- 2) „ цѣла стая — за всѣко лѣгло по „ 1 — „

Забѣлѣжка: 1) Всѣкой пристигналъ пътникъ е длъженъ, при първо запитване, да си каже името и прѣкора, а ако е отъ странство и пашапорта; 2) Всѣки пътникъ, който нѣма багажъ, трѣбва да си заплати лѣглото още отъ вечерята, а такъ и всичко друго, щото поиска; 3) Всѣкой пътникъ, който прѣстон повече отъ седмица въ хотела, длъженъ е всѣка седмица да си прѣгледва смѣткатѣ съ хотелджията и си заплати всички направени равноси; 4) Всѣкой пътникъ, който носи пари или други цѣнни работи, ако иска, може, срѣщу расписка, да ги прѣдаде за запазване на хотелджията, при идването си, въ противенъ случай, той, съдържателя не отговаря за каквито да е послѣдствия съ паритѣ или цѣннитѣ работи; 5) Запрѣщаватъ се отъ 11 часѣтъ вечерята всѣкакви игри, пѣсни и пр. въ салона или стаятѣ на гостеприемницата.

15 АПРИЛИЙ 1895 Г.

160) Удобрява се отдаването подъ наемъ за прѣзъ н. г. бившата бариерна брака при „Т.-Капия на К. Мирославовъ за 34 лева.

161) Удобрява се търгътъ за доставяние 15 кванционни книги за Общин. Управление и се възлага на послѣдния малонадавачъ Хр. П. Гайтаджиевъ за 107 лева и 30 ст.

162) Да се назначи отъ 1-й Май за до 1-й Октомврий н. г. единъ нощенъ вардачъ за град. общ. приморска градина съ 40 лева мѣсечна заплата.

163) Да се усили § III на тѣзгодишния бюджетъ съ 2000 л., отъ запасния фондъ.

164) Удобрява се търга за продаването на двата градски конѣ, единия за 51 л. а другия за 35 л.

165) Градското праздно мѣсто въ лозята подъ „Франга-баиръ“, отъ около 30 декара, да се продаде чрезъ търгъ по установенъ редъ, съ първоначална цѣна 8 лева декара, като прѣдварително се распрѣдѣли на участъци отъ по 2 декара, за да могатъ си купи повече граждани.

166) Удобрява се заплатената сума отъ Общин. Управление д-ру Даневу за защищаване гражданското дѣло на Общината прѣдъ Русския Апеллативенъ съдъ съ откупчика на град. берни — октроа и др. — Хр. Ив. Гендовичъ за 72000 лева.

167) Да се помоли Г-нъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи, чрезъ Г-на Варнен. Окр. Управителъ да съобщи на Съвѣта, съгласно чл. 34-й отъ „Закона за градскитѣ общини“, исканieto на надлежната съдебна власть, отъ която се иска отстранението на Кмета, за да може Съвѣта да пристъпи незабавно къмъ изпълнението на чл. 44 отъ същия законъ.

С Л О В О

НА НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗЪТЪ КЪМЪ МАКЕДОНСКАТА ДЕПУТАЦИЯ

На 10 Априлий 1895 г. вечерята, една депутация избрана отъ живущитѣ въ Княжеството Македонци и състояща се отъ Г. г. Иосифъ Ковачевъ, Пантелей Урумовъ, Д. Каранфиловичъ, В. Диамандиевъ и Полински е имала честта да бжде приета въ Дворецътъ отъ Н. Ц. Височество Князътъ.

Въ отговоръ на исказанната отъ депутацията просба, Негово Ц. Височество е благоволилъ да отправи къмъ тая депутация слѣдующитѣ думи:

Господа,

Двореца Ми е всѣкога отворенъ за вѣрнитѣ Мои поданници и Азъ съмъ всѣкога готовъ да разисквамъ държавнитѣ интереси съ ония, които се интересуватъ за тѣхъ. По тая причина съмъ доволенъ, господа, гдѣто сте се явили предъ Мене за да ми искажете вашитѣ желанія относително до еднородцитѣ ни, които живѣйтъ въ вилаетитѣ, внѣ отъ прѣдѣлитѣ на Княжеството.

Не мислете, господа, че участъта на тия наши еднородци само васъ интересува; не, това не е право. Както интереситѣ на отечеството, тѣй и човѣшкитѣ чувства принуждаватъ всѣкого, и Мене първи, да желае, щото тия наши еднородци да се наслаждаватъ съ колкото по-голѣми добротѣсти е възможно. На всички е извѣстно, че тия Мои желанія не сж били само платонически. Напротивъ, благодарение на добритѣ отношения, които Съмъ се старалъ да се поддържатъ между България и Високата Порта, Н. В. Султана не веднѣжъ е показалъ своето благорасположение къмъ българското население въ Империята Си. Нашитѣ еднородци въ вилаетитѣ иматъ вече четирма владици и доста широки права да си отварятъ и поддържатъ народни училища. Истина е, че тия отстъпки не могатъ да удовлетворѣтъ всичкитѣ тѣхни справедливи желанія, но отъ друга страна, и благоволенieto на Негово Величество не е исчерпано. Азъ имамъ твърдата вѣра, че нашия сюзеренъ нѣма да липси и за напредъ отвѣднитѣ наши еднородци отъ своето покровителство, отъ своето благоволение, особено, че Той е увѣренъ въ вѣрността и прѣданността на своитѣ български поданници, и отъ друга страна, защото и Моитѣ правителства сж се отнасяли всѣкога отечески къмъ муслуманското население въ Княжеството и сж го оставили да се ползува отъ всичкитѣ конституционни права, съ които се ползуватъ и българитѣ. Азъ съмъ се всѣкога честно и искрено старалъ да поддържамъ и да усиля това негово довѣрие къмъ българитѣ въ Империята, понеже така го изискватъ интереситѣ не само на Княжеството, но и на цѣлия народъ и защото само чрезъ едно таково довѣрие могатъ да се спечелѣтъ за тамкашнитѣ наши еднородци отстъпкитѣ, които ще способствуватъ за тѣхното образование и за тѣхното благосъстояние. Едно противоположно поведение не може да има за резултатъ освенъ да хвърли органитѣ на В. Порта въ обятията на съперницитѣ на нашата вѣра и народност и да озлочести тия наши братия. По тая причина, Азъ и Моето правителство, като бѣхме дълбоко убѣдени въ тая истина, съ скърбъ слѣдѣхме агитациитѣ, които се подигнахъ между македонскитѣ жители на Княжеството, понеже прѣдвиждахме, че тѣ нѣма да докаратъ нищо добро на тия наши братия, че напротивъ, тѣ неможахъ да иматъ, освенъ неприятни послѣдствия за тамошното българско население. Ние не рачихме да употребимъ никакви строги мѣрки противъ тия манифестации, понеже тѣ не

прѣскочихъ границитѣ на една позволена отъ конституцията и отъ законитѣ агитация, но дълбоко скърбѣхме за недовѣрието, което тѣ пораждахъ къмъ мирното българско население въ прѣдѣлитѣ на Империята. И наистина, ние трѣбваше съ скърбъ да констатираме, че послѣдствията на тия необмислени манифестации бѣхъ: уголѣмението числото на войската на нашата граница, тѣхното прѣоружение, усиляването на административнитѣ и полицейскитѣ органи, раздражението на властитѣ и на населението и пр. Всичко това ще лѣгне на плѣщитѣ на отвѣднитѣ наши братия безъ да сж го тѣ заслужили. Вие сте дошли при Мене за да прѣпорѣчатъ на Моитѣ грижи участъта на нашитѣ братия въ турската Империя. Азъ ви казахъ и по прѣди, че тая участъ е Менъ не по-малко скѣпа отколкото на Васъ, че Азъ не съмъ прѣставалъ да се интересувамъ за благочестината на тия наши еднородци, че всѣки пѣтъ когато се е прѣдставлявалъ случая Азъ съмъ се ползувалъ за да привлѣкъ къмъ тѣхъ благоволенieto на нашия Сюзеренъ и че тия Мои грижи сж имали, както знаете, доста добри послѣдствия. За да можъ да слѣдвамъ и за напредъ по сѣщия пѣтъ, необходимо е, щото живущитѣ въ Княжеството българи отъ Македония да прѣкъснатъ безполезнитѣ си, даже вредителни агитации и да Ме оставятъ свободенъ да работѣ безпрѣпятствено за подобренieto участъта на тия наши братия. Азъ можъ да ви увѣря, че ако живущитѣ въ княжеството българи отъ Македония Ме послушатъ, че ако тѣ прѣкратѣтъ агитациитѣ си и се прѣдадатъ на мирнитѣ си занятия и по този начинъ Ми дадатъ възможность да възвръкъ старото довѣрие, което съществуваше между Н. В. Султана и неговитѣ български поданници, можъ да Ви увѣря, казвамъ, че послѣдствията ще бждатъ отъ най-добритѣ. Ако ли пѣкъ тия македонски жители на княжеството не послушатъ тия Мои съвѣти, тогава нека тѣ да не очакватъ подкрѣпление нито отъ Мене, нито отъ правителството Ми, понеже ние не можемъ да участвуваме въ дѣйствия, които смѣтаме за вредителни не само за отвѣднитѣ наши братия, но и за цѣлото отечество. Такова едно поведение обаче отъ страна на казаннитѣ македонци, Азъ не допускамъ, понеже знамъ, че тѣ обичатъ своитѣ тамкашни братия и че ще послушатъ тия Мои съвѣти, сега като имахъ случай да се освѣтлѣтъ върху интереситѣ на отечеството.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОКОЛНЬСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Произшествия станали въ гр. Варна прѣзъ мѣсець Мартъ т. г.

(Допълнителни свѣдения.)

На 10 сръщу 11 Мартъ, неизвѣстни крадци се вмъкнали прѣзъ прозореца отъ вмъкнашната страна въ завѣдението на парненецъ Данаилъ И. Маковъ, и се опитали да разбиятъ кассата му, но като не сполучили, избѣгали неусѣтно.

Варненский Град. Началникъ: К. Новеличъ.

Секретарь: Т. Дезаровъ.

ПОЛЪЗНИ СВѢДЕНИЯ.

Значението на ябълката отъ здравословна глѣдна точка. Ябълката споредъ единъ ученъ американецъ, съдържа повече фосфоръ отъ колкото всѣкой другъ плодъ или зеленчукъ и съ тия си свойства тя прѣдставлява една отъ най-полѣзнитѣ храни на нервната система.

Слѣдъ портокаля и лимоня, ябълката безъ да има неудобствата на една голѣма киселостъ, е най-доброто прѣдпазително сръдство противъ гърлоболнето, сжщеврѣменно тя извършва едно обеззаразително дѣйствиє върху микробитѣ на устата.

Освенъ това, тя неутрализира излишека отъ киселината на стомаха и улеснява дѣйствието на черния дробъ; най-сѣтне тя е пикочогонно средство и възбужда отдѣлянието на пикочьта.

Отъ общитѣ тия свойства, излиза, че като сръдство противъ безсънието, за добивание единъ тихъ и въстановителенъ сънь, трѣбва да се изѣде на лѣганье по една ябълка.

(Изъ „Медицин. Сборникъ“).

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3043.

Гр. Варна, 19 Априлий 1895 година.

Едно отъ условията за по-евтевия животъ на населението въ градищата, безсъмнение е—**пазаря**.

Пазаря ще облекчи на половина положението на бѣдното население отъ гр. Варна, по тази проста причина, че всички за ѣденіе продукти и др. прѣдмѣти, ще може да се купуватъ направо отъ първа рѣка, а не отъ разни експлоататори, които сж намѣрили единъ лесенъ, но почти безбоженъ поминѣкъ въ това никому непотрѣбно посръдничество.

Варненскии Общинскии Свѣтъ, водимъ отъ благородната идея за подобрѣние положението на населението въ града Варна, особено на бѣднитѣ, съ рѣшението си отъ 31-й Октомврий 1894 година, подъ No. 367 е постановилъ, щото въ Варна да става пазаръ, веднажъ въ седмицата за сега, а именно: **всѣка Сжбота**, като е опрѣдѣлилъ мѣсто **Площадьта мѣжду църквата и старата болница**. Обаче въ интереса на дѣлото, Общинското Управление намѣри за добръ, щото тоя пазаръ да става **и на Площадьта отъ жѣлѣзнопжтната линия мѣжду баранитѣ и дѣскарницитѣ**, гдѣто сега се спиратъ кола съ дърва.

На тия два пазаря могатъ да се донасятъ за продавъ отъ селата всѣкакви прѣдмети за ѣденіе, като напр.: **брашно, яйца, масло, сирене, коношкн, патки, юрдечки, орѣхи, гроздье, череши, вишни, ябълки, круши и др. такива**, а сжщо и прѣдмѣти като: **вълна, разни кожи, разни ткани платна за ризи, възглавници, постелки, килими и др. подобни**.

Общо казано, селенитѣ отъ околнитѣ села могатъ да донасятъ въ гр. Варна на пазаря за продавъ всичко каквото тѣ могатъ да произвѣдѣтъ и изработятъ, съ пълна вѣра, че ще бждѣтъ възнаградени добрѣ, понеже Общинското Управление е взело мѣрки да популяризира тая идея колкото се може повече и защото населението на града отдавна е очаквало устройванието на такива пазари.

Като съобщава горѣизложеното, Варненското Градско-Общинско Управление кани гражданитѣ да взематъ при-сърдце това дѣло и поддържатъ тая идея, като виждатъ, че въ това се състои облекчението на и тѣи неспособното положение, особено на сиромаситѣ.

Понеже тия пазари ще бждѣтъ и отъ голѣма полза въ икономическо отношение и за самитѣ селени, то Варненското Градско Общинско Управление счита за своя длѣжностъ да объяви и на селенитѣ да знаатъ за тия ползѣни пазари и като е убѣдено, че тая полза тѣ ще разбератъ въ сжщностъ, вѣрва, че

тѣ ще се притежатъ за осжществението на тая идея, като взематъ прѣдъ видъ, **че тия пазари ще способствуватъ за събужданіе у селенитѣ интересъ и енергия за производѣние и изработване разни прѣдмѣти, било за ѣденіе, било за други домашни потребности**.

Настоящето обявление е испратено за разгласяване въ всичкитѣ околии и общини на Варненското Окръжие.

Кметъ : **К. Ранковъ**.

Секретаръ : **Петрановъ**.

ДОБРИЧСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1345.

Обявява се ва всѣобщо знание, четъжи-годишния Добричскии панаиръ ще се открие на 20-й Май и ще трае до 4-й Юний включително, тая година.

гр. Добричъ, 6 й Априлий 1895 г.

Градски Кметъ : **Д. П. Ковачевъ**.

1—3

Секретаръ : **Поповъ**.

Прѣписъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1.

Коммиссията при 4-та Прѣславска Дивизионна Область въ гр. Шуменъ извѣстява на населението, че прѣвъ цѣлата текуща 1895 година купува конѣе отъ мѣстна порода; 1) За ѣденіе—кавалерийски и артилерийски; 2) За впрѣганіе артилерийски; 3) За товарение за планинската артилерия и 4) Обозни. За която цѣлъ всяка сжбота отъ 8 до 11½ часа прѣди пладнѣ коммиссията ще засѣдава въ гр. Шуменъ на мѣстността „куширъ“ гдето се умоляватъ всички имѣющи такива конѣе, да ги докарватъ за прѣгладѣние.

Освенъ, това сжщата коммиссия ще купува такива конѣе и на Ески Джумайския панаиръ.

Конѣетѣ трѣбва да бждѣтъ правилно сложени, здрави, силни, пѣргави, да иматъ правилни движениа и да нематъ лоши навици и пороци; да иматъ отъ 4 до 8 години; конѣетѣ за ѣденіе да иматъ рѣстъ отъ 140 сантим. на горѣ, косъмъ всѣкакъвъ, освенъ пѣстъръ (шаренъ), конѣете за впряганіе да иматъ рѣстъ отъ 145 сантим. на горѣ, косъмъ всѣкакъвъ, освенъ бѣлъ, свѣтлосивъ и пѣстъръ; товарнитѣ конѣе за планинската артилерия да иматъ рѣстъ отъ 138 до 145 сантиметра, косъмъ всѣкакъвъ, освенъ пѣстъръ. обознитѣ конѣе да иматъ рѣстъ отъ 138 сантим. на горѣ, косъмъ всѣкакъвъ.

Полъ всѣкакъвъ—могатъ да бждѣтъ жребци, конѣе и кобили.

Освенъ това, ако се намиратъ и такива конѣе, които по качества си напълно да отговарятъ на „описанията на офицерскитѣ конѣе“, то коммиссията и такива ще купува по съответствующитѣ цѣни.

11 Априлий 1895 год гр. Шуменъ.

(Под.) Прѣдсѣдатель на коммиссията по купуване мѣстни конѣе отъ 5-й артилерийски полкъ:

Майоръ **Карастояновъ**.

Вѣрно:

Секретаръ при Варненското Град. Окол. Управление:

Т. Дрезаровъ.